

Királyerdői Harangszó

A Csepel-Királyerdői Református Egyházközség lapja, megjelenik évente 5 alkalommal
XI. évf. 5. szám - 2020 Karácsony

„Az igazi világosság eljött már a világba, mely megvilágosít minden embert. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt.” /Jn 1,9-10./

*Szeretettel köszöntjük kedves Testvérünket
2020 Karácsonyán!*

Adventi csendes gondolatok

„Egy jó szót szólni. Egy beteget felvidítani. Valakinek kezet nyújtani. Megdicsérni az ételt. Nem feledkezni meg egy közeledő születésnapról. Óvatosan csukni be az ajtót. Apróságoknak örülni. Mindenért hálásnak lenni. Jó tanácsot adni. Egy levél írásával örömet szerezni. Apró tüszúrásokon nem évszázadni. Jogos panaszt nem emlegetni föl újra. Nem tenni szóvá, ha a másik hibázott. Nem fogni fel elutasításként, ha háttérbe szorulunk. Levert hangulatot nem venni komolyan. Nem sértődni meg egy félresikerült szó miatt. Megtalálni az elismerő, dicsérő szót a jóra, az együttérzés szavát a megalázottnak, egy tréfás szót a gyerekeknek. Meleg kézszorítással vigasztalni a szomorút. Becsületesen elismerni az elkövetett helytelenséget. Örülni a holnapi napnak. Bizonyos dolgokra aludni egyet. Mindenre rászánni a kellő időt és gondot. És mindenben: szeretettel lenni.“

Ünnepi alkalmaink:

December **VÁLTOZÁS LEHET!!! KÉRJÜK AZ ÜNNEPI RENDET ILLETŐNE KÖVESSÉK FIGYELEMMEL A HIRDETÉSI FELÜLETEINKET!!!**

24. **Szentesti** áhítat: 15ó

25. **Karácsony I.** 10ó: Istentisztelet+úrvacsora

Január

1. **Újév** 10ó: Újévi áldáskérő Istentisztelet

Továbbra is minden vasárnap 10-kor istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekfoglalkozást, előtte 1/2 10-kor imaközösséget, előtte $\frac{3}{4}$ 9-kor gyermekistentiszteletet.

Az istentisztelet előtt vasárnaponként 5 perc énektanulás, gyakorlás van. Iratterjesztés: istentisztelet előtt és után.

A találkozás reményében,

a Csepel-Királyerdői Református Egyházközség Presbitériuma

Egy-egy mondatban, amik mostanában történtek...

Október 31. Sólyom cserkészcsapat 100 éves volt

Advent

Már e szónak a hangzása, a kiejtése is olyan szép, olyan megható: advent, várakozás. Jézus születésének ünnepe a karácsony, erre készülünk, várakozunk, lelkileg, testileg egyaránt. Megtelnek a szívek szeretettel, mindenki adni akar szeretetet, ajándékot. Azon gondolkodunk, mi legyen az ajándék?

Minek örülne a megajándékozott? És örvendezünk, mert jobb adni, mint kapni. De elsősorban, testvérek, adjunk szeretetet, szeressük, becsüljük és tiszteljük egymást. Egy jó szó, egy segítő kéz, többet ér a csillogó aranyból, aki megérti a gondokkal küzdő embertársát, és nem ítélkezik felette, hanem segít rajta. Ilyen ember nagy lelki értéket képvisel. Az ilyen embert az Isten megáldja, megsegíti, egész életét végigkíséri Isten áldása és az embertársai hálája. Adjunk hálát az Istennek azért a sok jóért, amit életünkbe kaptunk.

„Mert Isten senkit nem küld üres kézzel a világra”

- mondta Böjte Csaba testvér. Csak legyen fülünk a hallásra és szemünk a látásra. Az Istentől kapott ajándékot, a hitet, a sok szépet, a jót meg kell becsülni és másokkal megosztani, és bizonyosságot tenni Isten jóságáról.

Sajnos az ez évi advent nem olyan lesz, mint a megszokott. A karácsony sem lesz olyan, mint eddig volt. A járvány, a betegség megváltoztatja az életünket. Ha találkozunk egy kedves ismerőssel, a kedves mosolyt eltakarja a szájmazsk. A szemek sem az örömtől csillognak, hanem a félelem, a bizonytalanság, az aggodalom tükröződik a tekintetükből. Elmaradnak az érintések, kézfogások, az ölelések, mert távolságot kell tartani.

Kedves testvérek! A szeretet viszont nem maradhat el, mert az a szívben van. Amint Pál apostol írja az I. Korinthusi levél 13. fejezetében:

„A szeretet mindent hisz, mindent eltűr, mindent remél, és soha el nem fogy”.

A tizenharmadik versben három dolog marad meg: a hit, a reménység és a szeretet. Ezek közül a legnagyobb a szeretet.

Kedves testvérek, erősen álljunk a hitben és a szeretetben.

„Mert mondá az Úr: Ember higgy és bízva bízzál!”

Áldás, békesség!

Karácsonyi rege egy angyalról, aki nem akart énekelni

Karácsonyéjszakáján az angyalok Jézusszületésnapjára emlékezve, Istent dicsőítve hangosan zengeni kezdtek. A hatalmas kórusban egyszer csak elhallgatott az egyik angyal. Szomszédjai mindjárt észre is vették, hogy a társuk elhallgatott, és meglepetésükben ők is elnémulva, csodálkozva néztek rá. A kórust vezető Főangyal odaszólitotta magához az elnémult angyalt, és kérdőre vonta, hogy miért hagyta abba az éneklést. Az így válaszolt:

- Én nagyon szeretek énekelni. Erősen, tisztán énekeltem még azt is, hogy „Dicsőség a magasságban Istennek”, de amikor az következett, hogy „a földön békesség” – azt már nem tudtam énekelni, mert látom azt a sok -sok békétlenséget ami betölti a földkerekséget.

- Kedves Főangyal és ti, többiek, nézzetek körül a Földön, és lássátok meg, hogy milyen békétlenség van odalent. Milyen sok katona és fegyver van minden országban. A gazdagok és szegények, öregek és fiatalok, rokonok és szomszédok, munkatársak között, de a családokban az emberi szíveken belül sincs békesség. Az emberek nem tudnak megbékélni egymással, egy kicsit hallgatni és túrni, de nem tudnak megbékélni sorsukkal és önmagukkal sem... Szabad ebben a háborgó világban békességről énekelni?”

- Igaza van - mondták néhányan a kórusban. A Főangyal azonban megdorgálta őket és megparancsolta, hogy énekeljenek tovább. Az elnémult angyalhoz pedig így szólt:

- Megértem az engedetlenségedet, mert tudom, hogy szomorúság, aggodás és jóakarát van mögötte. De ha jobban odafigyelsz Urunk gondjára és gondolataira, te is örömmel fogod énekelni a békesség himnuszát. Amikor Urunk embert teremtett, azzal emelte minden más teremtménye fölé a maga közelébe, hogy szabad akaratot adott neki. Szabad engedelmeskednie és szabad lázadnia is. Az ember hatalmat kapott arra, hogy oltalmazza az életet, de arra is, hogy kioltsa. Tud védeni és támadni, elvenni és adni, gyűlölni és szeretni. Mit lehet a bűn ellen tenni? Urunk próbálkozott özönvízzel, kemény ítéletekkel, de egyik sem használt. Az ember minden ítélet után ugyanaz maradt, aki volt. Azt viszont nem engedi meg Urunk szeretete, hogy erőszakkal valósítsa meg a Földön a mennyei világ rendjét és annak békességét. Szabad döntést és engedelmisséget kíván, és ez csak egy úton-módon valósulhat meg: hidat épített a mennyei világ és a földi világ között Fiával, Jézussal.

- Ő a békesség fejedelme, ő a béke megteremtője. Csak ő adhat békét a nemzeteknek, a családoknak és az emberi szíveknek. Azok az emberek, akik rá hallgatnak, Jézust követik, azok békében élnek, és önzetlenül a béke apostolai tudnak lenni, minden nehéz földi körülmény között is. Ők hiszik, hogy van ennek értelme, és a reményt soha nem adják fel. Ők még áldozatok árán is meg tudják teremteni és őrizni a belső és külső békesség harmóniáját. Ez pedig már az örök boldogság kezdete. Isten bízik bennük, számít rájuk.

Nekünk ezt kell hirdetni, bele nem fáradva, hogy meghallják, erőt kapjanak, ők is ezt dalolják és összefogva egy szebb, igazabb, tisztább, békésebb és boldogabb világot tudjanak építeni, annak erejében, akinek születésnapját karácsonykor ünnepeljük. Ez a mi feladatunk, az pedig az ő feladatuk.”

Az elnémult angyalban fölragyogott az Isteni értelem és most már a többiekkel együtt ő is boldogan énekelte a teljes karácsonyi evangéliumot: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön minden jó szándékú embernek.“

Lackfi János: Elvárom Istentől

Elvárom Istentől,
hogy kereszteljen meg engem
és a gyerekeimet is, vehessünk
az ünnepségre aranyláncot
vagy adhassunk borítékot,
legyen lakoma és cukrászdázás,
örüljenek a nagymamák.
Elvárom Istentől,
hogy eskessen meg,
mégis csak az a legszebb,
a templomok szép, díszes
épületek, remekül mutatnak
a fotókon és videókon,
gondoljátok meg, mi ménkű
pénzbe kerülne hasonló díszletet
összeütni öreg kövekkel,
aranyozással, fafaragással,
ez így elég menő.
A válást megoldom egyedül,
ahhoz nincs rá szükségem,
praktikus dolgokhoz amúgy sem ért,
aki ilyen puccos, tömjénszagú
hivatalban lakik.
Elvárom Istentől,
hogy hagyjon engem békén,

ne dumáljon bele,
mennyit iszom,
hogyan verem az asszonyt,
kivel csalom, kivel nem,
ki legyen a haverom,
melyik motort vegyem meg,
hova lövessek piercinget,
milyen utazás jár nekem,
milyen állás, milyen szórakozás,
milyen kert, milyen étel.
Várja már ki nyugton,
amíg meghalok, jó?
Elvárom Istentől,
hogy szépen eltemessen,
fényeskedjen nekem
örök világossággal,
legyenek drapériák,
legyen kántor,
bár elég régi a slágerlistája,
legyenek komoly képű fickók,
akik azért ásni is tudnak,
ne nyúljon a végtelenségig a szertartás,
lehessen a sírtól visszafelé
politizálni, pletykálni, fociról beszélni,
malac vicceket mesélni,
ne kelljen rólam beszélni,
mert az milyen lenne már.

Amik előttünk vannak...

Január 17-24. Egyetemtes imahét

Százéves a 96. Sólyom cserkészcsapat

Csepeli Hírmondó

100. születésnapján ünnepelték a csepeli 96. Sólyom cserkészcsapatot segítők, barátaik, cserkésztestvéreik a Tamariska Cserkészháznál október 31-én.

E jeles alkalomból két új zászlószalag került a díszes csapatzászlóra. A centenárium emlékét őrző fehér szalagot Temesváriné Varga Melinda zászlóánya kötötte meg. A Magyar Cserkészszövetség Ichtüsz Közösségétől kapott nemzeti színű szalagot Szöllősy Vágó János cserkésztsiszt, csapatparancsnok kötötte fel.

Az 1920. október 31-én megalakult 96. Sólyom cserkészcsapat 2012-es újjáalakulásának megálmodója Szöllősy csapatparancsnok volt. Köszöntésében felidézte egykori csapatuk történeti hátterét, amelyet a Csepeli Helytörténeti Gyűjtemény őriz. Visszaemlékezett az alapító csapatparancsnok vitéz Gönczy János polgári iskolai tanárra, aki néhány érdeklődő fiúval megalapította a cserkészteret. Először a temető melletti szufniban kezdték a munkát, majd egy helyi hentes nagylelkűségéből már valódi szobában folyhatott a felkészülés a túrákra, portyákra, táborra. Később néhány év múlva pedig a polgári iskolának az alagsorában kaptak helyet – idézte fel.

A csapatparancsnok felhívta a figyelmet a tagként csatlakozó Versics Béla amatőr fényképészre, aki 1922-től a csapat minden eseményét megörökítette. Később magyarosított vezetéknévét viselő fia, Vezér Endre jóvoltából jelenleg a Gödöllői Városi Múzeum cserkészgyűjteményében található az üvegnegatívok.

„A filmek másik részét pedig rám bízta, hogy fent maradjanak az utókornak. Kései utódként, amikor visszatekintettem Csepelen milyen hagyományai vannak a cserkészternek, nagyon belelkesített az a tény, hogy abban a nincstelenségben, nélkülözésben milyen nagyszerű munkát tudtak végezni eleink. Úgy gondoltam, akkor nekünk sem fulladhat kudarcba próbálkozásunk. Ezért alapítottuk 2012-ben újjá a csapatot. Szerencsére a technikai háttérre nincs különösebb gondunk, viszont a jellemnevelésre sokkal nagyobb szükség lehet, mint valaha 1920-ban a fiataloknak. Bízom benne, sikerül olyan erős közösséget kialakítanunk, mint eleinknek” – tette hozzá a csapatparancsnok. Ezt követően Temesvári Imre református lelkész és György atya mondtak áldást.

Köszöntötték még a csapatot a vekerlei 93.sz. Erő cserkészcsapat nevében

Szakács Gusztáv cserkésztsízt, a Történelmi Vitézi Rend képviselőjében pedig Kótai Margit és Pintér József. Ők a magyar történelmi királyok képsorozatából álló fényképgyűjteményt adományozták a cserkészcsapatnak. Ajándékot kaptak egyenként a cserkésztagok is a 813. sz. Prohászka Ottokár cserkészcsapat képviselőitől. Turú Márton és Kispál György Csepel címerének fehér lovat ábrázoló felvarró ruhacímekét adták át.

A születésnapon részt vett még Solymosi Balázs cserkésztsízt, aki a jelenleg ötven tagot számláló újjáalakult csapat szervezésénél aktívan tevékenykedett.

Kótai Margit:
Adventi remény

Homály vetődött a világra,
a bűn árnyéka borítja földünk,
vajon advent fénye elég-e
arra
hogyan feloldja e furcsa ködöt.

Közeleg a Karácsony, a
szeretet,
a mosoly és öröm ünnepe,
szomorú földünk ébresztő!
A szeretet fényét fogadd be.

Elfáradt földünk lassan körbe
jár,
dobbanó szívünk egy égi
csodára vár,
feloszlik a fájdalmas homály,
lassú léptekkel, közeleg az
égi király.

Arc nélkül ballagunk az úton,
napfényre vágyunk, erdőre,
zöldbe burkolózott mezőre,
s tán egy szebb, jobb jövőre.

Imára kulcsoljuk kezünk,
Istenhez esengve könyörgünk.
hogyan e keserű pohárt hagyja
el
megsebzett beteg földünk.

Várva, várjuk Jézust, ki
elhozza
a szeretet virágát, csillag
fényességét,
a gyógyulás örömét, népek
nemzetek,
odaadó békéjét, egészségét.

A következő szám várható megjelenési ideje: 2021. böjt
Cikkek, versek, gondolatok
leadási határideje: 2021. február 7.

**BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG**

1213 Budapest, Szent István út 194-196.

Tel.: 06-1/276-0649 - <http://csepke.reformatus.hu>

Lektorálta: Ambrus Gyöngy

Szerkesztő: Temesvári Imre